

Nu mor caii când vor câinii

Florianruse

Plâng ochii norilor
mânați de-un vânt hain
prin țara cailor
senini tot mai puțin.

Dor nervii vremilor
întinși mult prea prostesc
de valul tristeților
dricari ce se rotesc.

Vezi colții zbirilor,
lătrând parc-a pustiu,
luând urma mânărilor,
rânjind pe străzi bocciu.

Curg stropii, domnilor!
vestind un cer senin,
în raiul șerpilor
scuipând în jur venin.